

прекаралъ детски години нашия писателъ, оказала силно влияние върху неговата поетическа душа. Пъкъ и баща му, макаръ и простичекъ селянинъ, обичалъ учението и се погрижилъ да даде добро образование на децата си. Малкиятъ Елинъ Пелинъ билъ игриво и палаво дете. Постоянно играелъ и и скиталъ. Основно образование добилъ въ родното си село, което продължилъ въ близкия градецъ Златица, после въ Панагюрище и най-сетне въ София. Той билъ уменъ и паметливъ ученикъ, но съ уроцитъ си малко се занимавалъ, та не можалъ да завърши дори VI класъ на гимназията. Неговата писателска дарба почнала да се открива още въ невръстни години. Когато билъ въ прогимназията, написалъ стихотворението „Врабче“, отъ което личалъ таланта му. Като гимназистъ, той посещавалъ често Народната библиотека, челъ много, рисувалъ отлично и мечталъ да стане художникъ, като се запише въ рисуващото училище. Единъ денъ, когато билъ ученикъ въ V класъ на гимназията, учителятъ далъ на класа да пише съчинения на свободна тема. Младиятъ Елинъ Пелинъ се заелъ да опише единъ познатъ нему манастиръ. И описалъ го великолепно. Учителятъ останалъ изненаданъ отъ хубавото съчинение съ възхищение похвалилъ даровития ученикъ, и прочелъ съчинението му предъ цѣлия класъ.

Откакъ напусналъ гимназията, Ел. Пелинъ се завърналъ въ родното си село да учителствува, дето се намиралъ въ постоянна дружба съ учителитъ отъ околнитъ села. Веселъ и щастливъ билъ живота на младия писателъ въ село. Презъ деня работилъ съ децата въ училище, а вечеръ съ другари прекарвалъ по седейкитъ и вечеринкитъ изъ околнитъ села.